

U Z N E S E N I E

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou dňa 7. septembra 2015 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona, § 299 ods. 1 Trestného poriadku súd **z a m i e t a návrh** prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš **na uloženie ambulantného ochranného psychiatrického liečenia Tatjane Šidlovej**, nar. 1. 6. 1946 v Zlatých Moravciach, trvale bytom Bratislava – Dúbravka, t. č. bytom Hôrka 275, Dúbrava.

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na uloženie ambulantného ochranného psychiatrického liečenia Tatjane Šidlovej.

Prokurátor odôvodnil svoj návrh tým, že proti obvinenej Tatjane Šidlovej bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona pre skutok, ktorý mala spáchať tak, že dňa 19. 5. 2011 v popoludňajších hodinách pred budovou zdravotníckeho zariadenia na ulici Starohorského 14 v Liptovskom Mikuláši, v ktorom má psychiatrickú ambulanciu aj MUDr. Elena Poloncová, stála Tatjana Šidlová s transparentom, na ktorom bolo uvedené, že MUDr. Poloncová je „mafán, indivídium“ a aj ďalšie nezistené údaje a následne dňa 20. 5. 2011 okolo 09.00 hod. pred budovou Mestského úradu v Liptovskom Mikuláši stála s transparentom, na ktorom bolo uvedené „MUDr. Poloncová – amorálne indivídium, kto jej dal znalcovskú doložku? Vykradla mi zdravotnú dokumentáciu, aby mohla napísať na mňa pre súd v Žiline posudok v prospech „bielych golierov“, ktoré ma podviedli a snažia sa zo mňarobiť blázna cez ňu. Trestné oznámenie tu – v LM zrejme blokujú takí, ako je ona sama! „Nahrávači“ „bielych golierov“. Fuj! Mafía!“, čím oznámila nepravdivé údaje o činnosti MUDr. Eleny Poloncovej.

V priebehu vyšetrovania boli do konania pribratí znalci z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že obvinená Tatjana Šidlová trpí duševnou poruchou diagnosticky – paranoidnou poruchou osobnosti s incipientným paranoickým vývojom. Jedná sa o poruchu na hranici psychózy už s kvalitatívnou zmenou duševnej činnosti. Ďalej sa u nej jedná o chronický únavový syndróm. V dobe spáchania trestného činu u nej boli vymiznuté ovládacie schopnosti, rozpoznávacie schopnosti boli znížené v miere podstatnej až na hranici vymiznutia. Znalci uviedli, že obvinená nechápe zmysel trestného konania vo všetkých súvislostiach a v dôsledkoch.

Navrhli nariadiť ochrannú liečbu psychiatrickú ambulantnou formou, nakoľko z hľadiska duševného stavu je jej pobyt na slobode nebezpečný.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor zastavil trestné stíhanie proti Tatjane Šidlovej, lebo obvinená nebola v čase činu pre nepričetnosť trestne zodpovedná.

Na verejnom zasadnutí pri konaní o návrhu prokurátora tento predniesol návrh zhodne s písomným návrhom.

Tatjana Šidlová sa vyjadrila, že nie je pravdou, že bola bývala nepričetná v období, keď sa postavila s predmetným plagátom na verejnosť. MUDr. Poloncová vypracovala nepravdivý znalecký posudok vo veci jej sporu s INA Kysuce. Pri vyšetrowaní sa policajný orgán nezaoberal podstatou prečinu ohovárania v zmysle obvinenia, ale dokazoval iba, či na mieste stála alebo nestála. Policajný orgán si jej vyšetrenie u psychiatrov zabezpečil skôr, ako jej umožnil predložiť dôkazy v jej prospech, avšak nezabudol si zadovážiť vyjadrenia k jej osobe od starostu obce. Vyšetrowateľ sa nezaoberal tým, či jej tvrdenia z plagátu sú pravdivé alebo pravdivé nie sú. Podľa jej vyjadrenia, hodnotiace úsudky po obsahovej stránke na plagáte sa týkajú len charakteru Poloncovej, a zotráva na svojom tvrdení, že ide o amorálneho jedinca, rovnako jej hodnotiaci úsudok, že ide o nahrávačov bielych golierov, či už ide o Poloncovú alebo policajný orgán, ktorý jej podanie veľmi rýchlo zmietol zo stola a jej trestné oznámenie o nepravdivosti znaleckého posudku Poloncovej sa dôkladne neprejednávalo. Rovnako sa Poloncová dopustila vo svojich trestných oznámeniach lži o jej zdravotnom stave.

Podľa Tatjany Šidlovej nie je dôvod na nariadenie ambulantnej psychiatrickej liečby, považuje ju za nedôvodnú, pretože žiadny zo znalcov nikdy nekonkretizoval, v čom je nebezpečná spoločnosti, v čom spočívajú bludy, ktoré jej pripisujú, a tvrdenia, ktoré tam uvádzali, sú výmysly psychiatrov, ktoré nikdy nepovedala.

Znalec MUDr. Juraj Kosorinský uviedol v znaleckom posudku a v konaní pred súdom, že u Tatjany Šidlovej zistili duševnú poruchu, vzťahovačnú poruchu osobnosti so začínajúcim vzťahovačným vývinom. Jedná sa o poruchu na hranici psychózy. Psychóza je duševná porucha už s kvalitatívnymi zmenami psychických funkcií s neznámou príčinou a zmenami duševnej činnosti. Ďalej sa jedná o chronický, dlhotrvajúci, ťažko ovplyvniteľný únavový syndróm. Tento sa radí skôr do psychických porúch neurotického charakteru, teda nie vnútornej príčiny, ale vonkajšej príčiny. U Tatjany Šidlovej boli v čase skutku rozpoznávacie schopnosti znížené v miere podstatnej, až na hranici vymiznutia. Čo sa týka ovládacích schopností, tieto boli vymiznuté. Tatjana Šidlová chápe zmysel trestného konania nie vo všetkých súvislostiach a dôsledkoch. Pokiaľ ide o zodpovedanie otázky, či pobyt menovanej na slobode z hľadiska jej duševného stavu je nebezpečný, odpoveď vyplýva z predchádzajúceho vysvetlenia, o akú duševnú poruchu sa jedná. Pokiaľ ide o klinické prejavy, ide o osobnosť, ako povedal, a poruchu v myslení, t. z. paranoický vývoj. Ide o chybné presvedčenie určitých skutočností, aj zapojenie do určitého skĺbeného logického systému, spätného spájania a prehodnocovania udalostí iného typu s ňou spojených, ktoré povedala. Porucha vzniká na základe poruchy osobnosti a veľmi dlho sa vyvíja. Na tomto sa podieľajú okrem osobnostných dispozícií aj vonkajšie záťažové, t. z. tzv. psychogénne činitele, zvýšená senzibilita, citlivosť, pocity krivdy, niekedy to vzniká po nejakej reálnej udalosti, stále dochádza k nabaľovaniu kvalitatívnych zmien myslenia, narušenej kritičnosti. Uvedené sa veľmi ťažko diagnostikuje a dá sa povedať, že uvedená porucha nepostihuje všetky psychické funkcie, t. z., že je zachovaný napr. intelekt, t. z. rozumové schopnosti, iné

charakteristiky osobnosti, napr. stenickosť, t. z. pevnosť postojov a celkového psychického presadzovania svojich presvedčení, asertivita. Nebezpečenstvo pobytu Tatjany Šidlovej na slobode podľa vyjadrenia tohto znalca spočíva v opakovaní, recidíve. Od liečenia možno očakávať celkovú pozitívnejšiu zmenu psychického stavu menovanej, menšiu naliehavosť k symptómom.

U Tatjany Šidlovej je kritickosť psychického stavu výrazne oslabená, myslenie je katatýmne, t. z. silne ovplyvnené emóciami. Pôvodná porucha sa vyvíja, nevedia bližšiu prognózu, a to je aj jeden z dôvodov, prečo navrhli liečbu. Recidívu nemôžu vylúčiť, ale v prípade dobrého terapeutického ovplyvnenia nemusí k nej dôjsť. Za predpokladu, že by sa uvedená porucha neovplyvnila liečebne, by mohlo dôjsť k recidíve. Mieru rizika recidívy nevedia stanoviť a pobyt menovanej na slobode vyplýva zo zistenej duševnej poruchy.

Pokiaľ ide o navrhovanú formu ochranného liečenia, uvažovali o ústavnej forme, ale vzhľadom na to, že ide o úzko špecializovanú poruchu, ktorá môže byť dobre ovplyvniteľná aj v ambulantných podmienkach, navrhli ambulantnú formu. Ambulantná liečba môže byť prospešná. Čo sa týka úspešnosti, je to rozdielne, ale vždy je nejaká úspešnosť, ktorú nemožno dopredu stanoviť, ani percentuálne, ani kvalitatívne, ani kvantitatívne. Ak by liečba nebola rešpektovaná, mohlo by dôjsť k recidíve.

U Tatjany Šidlovej ide o poruchu jednej zložky psychiky, keď intelekt je zachovaný, osobnosť je s poruchou, ale intelektové schopnosti konštatujú nadpriemerné. Intelekt skôr napomáha prejavom choroby, nebrzdí ju, tento fakt však niekedy nemusí platiť. Aj napriek vysokému intelektu Tatjany Šidlovej trvajú na odporúčaní ambulantnej liečby. Prognosticky ťažko povedať, v ktorom konaní sa recidíva môže prejaviť.

V jednom z ďalších vyjadrení znalec uviedol, že netvrdia, že k recidíve dôjde, ale môže dôjsť, preto navrhli ochrannú liečbu. Recidíva by sa mohla prejaviť v trestnej činnosti, ktorá bola posudzovaná. Psychiatrická liečba je komplexná, zlepšilo by sa celkové prežívanie životných situácií, zmiernili by sa postoje k trestnej činnosti a nedošlo by k celkovej recidíve uvedeného správania. Je ťažko vyjadriť sa bližšie konkrétne o efekte ambulantnej liečby, v prípade jej realizácie je oveľa menšia pravdepodobnosť recidívy.

MUDr. Anton Stankovič, druhý znalec, ktorý bol do konania pribratý, uviedol, že u Tatjany Šidlovej zistili duševnú poruchu – poruchu osobnosti s paranoickým vývinom. Jedná sa o duševnú poruchu, konkrétne na hranici psychózy. U Tatjany Šidlovej bol zistený chronický únavový syndróm, ktorý sa radí do skupiny neurologických porúch. Vzhľadom k zistenej diagnóze duševnej poruchy bola u Tatjany Šidlovej navrhnutá ambulantná ochranná psychiatrická liečba. U menovanej boli rozpoznávacie schopnosti znížené v podstatnej miere, až na hranici ich vymiznutia, pričom ovládacie schopnosti boli vymiznuté. Menovaná nechápe zmysel trestného stíhania vo všetkých súvislostiach a dôsledkoch. Nie je závislá na alkohole, ani na iných návykových látkach. Jej pobyt na slobode z hľadiska duševného stavu je nebezpečný.

Pokiaľ ide o prognózu vývoja zdravotného stavu menovanej, znalec uviedol, že sa jedná o duševnú poruchu s vleklým vývojom a priebehom, ktorý vyúsťuje do tzv. bludovej poruchy. Vývoj je charakterizovaný rozvojom pocitov krivdy s perzekučnými obsahmi. Perzekúcia je prenasledovanie, porušovanie práv s následným domáhaním sa pomyselnej spravodlivosti. V rámci tohto vývoja sa postupne vytvára na báze silnej emočnej sýtenej ovládanej predstavy bludné presvedčenie, ktoré je neprístupné logickým argumentom,

znamená to, že u menovanej je pocit a presvedčenie, že sa jej ukrivdilo tým, že jej boli sfalšované dokumenty, zdravotná dokumentácia, nemôže sa domáhať svojich práv a cíti sa poškodená. Ak by porucha nebola dostatočným spôsobom liečená, mohlo by dôjsť k recidíve trestnej činnosti. Tatjana Šidlová nesúhlasí s uvedenými diagnózami, ku svojmu duševnému stavu nie je kritická. Pre odporúčanie ambulantnej formy liečenia sa rozhodli preto, že u Tatjany Šidlovej predpokladajú dodržanie nariadenia súdu, pokiaľ bude liečba uložená. Pri takejto forme duševnej poruchy pacienti sa držia striktné právnych predpisov, študujú právne predpisy, svoje práva, dôsledne dodržiavajú legislatívne postupy a svojich práv sa domáhajú v rámci pravidiel. Predpokladajú, že pri uložení tejto formy liečby menovaná bude túto rešpektovať. Na ich zisteniach sa od vyšetrenia nič nezmenilo preto, lebo menovaná prezentuje podobné bludné presvedčenie, ako tomu bolo pri vyšetrení, čo je v zhode s tým, ako konala v čase trestnej činnosti. Jej stav má vleklý priebeh s tendenciou ďalšieho rozvoja. Nakoľko sa nepodrobila žiadnej liečbe doteraz, nepredpokladá žiadne zmeny duševného stavu v zmysle korekcie, a pri neliečení by mohlo dôjsť k recidíve trestnej činnosti.

V prípade ambulantnej liečby je pacient pravidelne kontrolovaný v mesačných, eventuálne v dvojmesačných intervaloch, podľa uváženia psychiatra, užíva doporučenú terapiu a účinnosť liečby je kontrolovaná. Podáva sa neuroleptická, antipsychotická liečba a poskytuje sa psychoterapia. Pokiaľ ide o otázku týkajúcu sa pravdepodobnosti recidívy, nemožno to presne zodpovedať, nakoľko v súčasnosti prebieha trestné konanie, rieši sa táto situácia a pri takomto type poruchy pacient rešpektuje to, že sa situácia rieši. V prípade, že by verdikt súdu bol v rozpore s presvedčením pacienta, môže dôjsť k pokračovaniu konania v rámci uvedeného bludného systému. Počas tejto doby nedošlo k recidíve konania, nakoľko pacient dôsledne rešpektuje právny postup. K uvedenému konštatovaniu dospel vzhľadom k tomu, že doteraz nemal informáciu, že by sa Tatjana Šidlová dopustila podobného konania. So 100%-nou istotou sa nedá povedať, či k recidíve konania dôjde.

V konaní bol vypočutý starosta obce Dúbrava, v ktorej má Tatjana Šidlová bydlisko. Svedok uviedol, že Tatjanu Šidlovú pozná ako občana prihláseného v obci Dúbrava na prechodný pobyt asi od roku 2007 a má poznatok o jej spolunažívaní v obci. Považoval ju za kreatívneho človeka, zúčastňovala sa podujatí organizovaných v obci. Neskoršie dochádzalo k tomu, že pokiaľ jej názor nebol akceptovaný inými, dochádzalo k miernejším konfliktom. Neskoršie nastali problémy so susedmi menovanej, ktoré sa obec snažil zmierniť vzájomnou dohodou. Zo strany občanov obce nastala určitá spoločenská izolácia od Tatjany Šidlovej, nakoľko sa rýchlo rozniesli informácie ohľadne jej správania. Aby sa občania vyhli konfliktu s ňou, radšej sa vyhnú kontaktu.

Dňa 7. 7. 2015 sa starosta obce vyjadril, že v poslednom období, asi trištvrte roka, neregistruje žiadne informácie, ktoré by nasvedčovali tomu, že by došlo k nejakému konfliktu medzi Tatjanou Šidlovou a občanmi obce. Po búrlivejších obdobiach ide u nej o uzmierlivé konanie, jej pobyt nie je nebezpečný pre nikoho v obci. Zo strany susedov nedostal žiadne informácie, ktoré by nasvedčovali tomu, že by bol pobyt Tatjany Šidlovej na slobode nebezpečný. Za obdobie roka nedošlo ku žiadnym verbálnym ani ku fyzickým konfliktom. K fyzickým útokom nedochádzalo ani predtým.

Po vykonaní dokazovania vo veci návrhu prokurátora na uloženie ambulantného ochranného psychiatrického liečenia Tatjane Šidlovej súd zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Podľa ust. § 73 ods. 1 Trestného zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c/ a § 40 ods. 1 písm. d/, alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Z uvedeného ustanovenia Trestného zákona vyplýva, že obligatórne uloženie ochranného liečenia zákon ustanovuje u páchatel'a činu inak trestného, ktorý pre nepríčetnosť nie je trestne zodpovedný a ktorého pobyt na slobode je nebezpečný.

Súd obligatórne rozhodne o uložení ochranného liečenia aj v prípadoch uvedených v ustanoveniach § 39 ods. 2 písm. c/ a § 40 ods. 1 písm. c/, teda v prípadoch, keď páchatel' spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu alebo upustil od potrestania páchatel'a.

V intenciách citovaných ustanovení Trestného zákona sa súd pri rozhodovaní riadil zásadou, že spáchanie trestného činu nepríčetným páchatel'om samo osebe nepostačuje na uloženie ochranného liečenia, ak nie je súčasne splnená aj podmienka, že pobyt páchatel'a na slobode je nebezpečný. Stav nepríčetnosti musí existovať v čase spáchania činu, ale nebezpečnosť pobytu páchatel'a na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení, pričom nebezpečnosť pobytu páchatel'a na slobode nemožno vyvodzovať len z jeho konania, ktoré inak vykazovalo znaky trestného činu. Pre záver o pravdepodobnosti možného opakovania konania inak trestného sa musí zisťovať aj stupeň duševnej poruchy páchatel'a, prípadne jeho doterajšie recidivistické prejavy, ktoré môžu vytvárať stav nebezpečenstva pre spoločnosť pri ponechaní takého páchatel'a na slobode.

Samo odporúčanie znalcov lekárov, či je, alebo nie je vhodné uložiť obvinenému ochranné liečenie, nie je dostatočným podkladom na rozhodnutie súdu o tejto otázke. Také rozhodnutie môže súd vydať až na základe zhodnotenia všetkých dôkazov prichádzajúcich do úvahy, najmä po zhodnotení celého znaleckého dôkazu vykonaného vyšetrením duševného stavu (R59/1968).

Samo spáchanie činu inak trestného osobou v stave nepríčetnosti nestačí na uloženie ochranného liečenia. Pobyt takej osoby na slobode musí byť aj v budúcnosti nebezpečný pre záujmy chránené Trestným zákonom. Táto podmienka je splnená, ak je veľmi pravdepodobné, že nepríčetná osoba, ktorá spáchala čin inak trestný, znovu spácha závažnejší útok na záujmy chránené Trestným zákonom, a to aj pod vplyvom duševnej poruchy. Splnenie tejto podmienky treba posúdiť na základe zistenia o povahe a správaní nepríčetnej osoby a na základe posudku znalcov z odboru psychiatrie o tom, či duševná porucha má taký charakter, že pobyt nepríčetnej osoby na slobode je aj v budúcnosti v uvedenom zmysle nebezpečný (R11/1974).

Predpoklad uloženia ochranného psychiatrického liečenia je daný vtedy, keď vzhľadom na povahu a stupeň duševnej poruchy páchatel'a je veľmi pravdepodobné, že bez liečenia pod vplyvom duševnej poruchy znovu spácha závažnejší útok na záujmy chránené Trestným zákonom. Preto zistenie súdu, že ide o páchatel'a takejto povahy, musí byť založené na zhodnotení všetkých dôkazov prichádzajúcich do úvahy, najmä kompletného posudku znalcov psychiatrov o vyšetrení duševného stavu páchatel'a, ktorý má obsahovať aj odborné (medicínsky) zdôvodnené úvahy o možnom budúcom vývoji duševnej poruchy a z neho vyplývajúce nebezpečenstvo pre spoločenské záujmy.

Podmienka nepričetnosti páchatel'a sa musí vzťahovať na čas spáchania činu inak trestného, keď nebezpečnosť pobytu páchatel'a na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase súdneho rozhodovania o ochrannom liečení (V18/1988).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v prípade Tatjany Šidlovej nie sú splnené podmienky pre uloženie ochranného psychiatrického liečenia.

Pri dôkladnom vyhodnotení vyjadrenia znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. Juraja Kosorinského a MUDr. Antona Stankoviča súd dospel k nasledovným záverom a zisteniam. Pri obligatórnom zisťovaní miery hrozby recidívy konania Tatjany Šidlovej, ktoré by bolo nebezpečné pre spoločnosť, sa ani jeden zo znalcov nevedel jednoznačne vyjadriť, aká je miera rizika recidívy protispoločenského konania Tatjany Šidlovej. Predpoklad recidívy protispoločenského konania, ktoré by sa mohlo blížiiť ku charakteru predchádzajúcej trestnej činnosti, pre ktorú bola Tatjana Šidlová trestne stíhaná, znalci vyvodzovali z jej duševnej poruchy. Napriek všeobecným medicínskym poznatkom, že zistená duševná porucha u Tatjany Šidlovej máva progredujúci charakter, z vyjadrení a zistení znalcov nevyplynuli žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností mohli viesť k záveru o možnom určení stupňa závažnosti duševnej poruchy u menovanej, a už vôbec v konaní neboli preukázané také okolnosti, na základe ktorých, by mohol súd dospieť k záveru o akomkoľvek, čo i len minimálnom stupni nebezpečnosti terajšieho pobytu Tatjany Šidlovej na slobode a recidívy jej protizákonného konania. Práve naopak, podľa vyjadrenia starostu obce, v ktorej Tatjana Šidlová žije, a ktorý prichádza do kontaktu s menovanou, uviedol podstatnú okolnosť, že už dlhšiu dobu, blížiacu sa k obdobiu jedného roka, správanie Tatjany Šidlovej, ktorá mala v minulosti konfliktné vzťahy s ostatnými spoluobčanmi obce, je „uzmierlivé“, a on sám nepovažuje jej pobyt pre nikoho v obci za nebezpečný, a ani zo strany občanov obce nedostal žiadne informácie, ktoré by nasvedčovali tomu, že pobyt Tatjany Šidlovej je nebezpečný. Za obdobie posledného roka nedošlo k žiadnym verbálnym konfliktom medzi ňou a inými osobami, a pokiaľ ide o fyzické útoky, k takým nedochádza a ani nikdy predtým nedochádzalo.

Ochranné liečenie je jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré patria medzi prostriedky slúžiace na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Jeho účelom je zaistiť ochranu spoločnosti špecifickým spôsobom, v danom prípade ochranným psychiatrickým liečením.

V prípade Tatjany Šidlovej súd nezistil existenciu jednej z nevyhnutných podmienok pre uloženie ochranného liečenia, nakoľko nebezpečnosť jej pobytu na slobode nebola preukázaná. Z uvedeného dôvodu súd návrh prokurátora na uloženie ambulantného ochranného psychiatrického liečenia Tatjane Šidlovej zamietol.

V súvislosti s návrhmi Tatjany Šidlovej na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov MUDr. Eleny Poloncovej, príslušníčky Mestskej polície Liptovský Mikuláš Čutkovej, oboznámením s obsahom CD-nosiču z vyšetrenia menovanej u znalcov, oboznámením s výpismi zo zdravotnej poisťovne ohľadne zdravotného stavu, predvolaním znalca z oblasti imunológie, oboznámením s ústavným nálezom ÚS I. 193/2013-56, oboznámením s rozsudkom KS v Bratislave vo veci obvinenej Stanislavy Červeňovej, oboznámením s rozsudkom ESEF z roku 1979 a 1985 proti Holandsku a Spojenému kráľovstvu, oboznámením s kópiou uznesenia týkajúceho sa žaloby Lúčanský, Mičieta, Ševčík proti Spišiakovi, oboznámením s oznámením o napadnutí Tatjany Šidlovej na KR PZ Bratislava, a i., súd tieto odmietol vykonať, nakoľko v rámci predmetu prejednávanej veci považoval

tieto dôkazy za také, ktoré sa týkajú okolností, ktoré nemajú podstatný význam pre rozhodnutie v danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia.

V Liptovskom Mikuláši 7. septembra 2015

JUDr. Katarína P o d h o r c o v á
samosudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Terézia Pajerská